

1. Informacje ogólne o wydarzeniu

Nazwa wydarzenia: EIT EdTech Conference 2025

Data: 30 października 2025 r.

Miejsce: Centrum konferencyjne The EGG, Rue Bara 175, 1070 Bruksela, Belgia

Organizator: European Institute of Innovation and Technology (EIT) – we współpracy z EIT Urban Mobility i społecznością EIT Community.

Konferencja EIT EdTech 2025 była **drugą edycją** wydarzenia poświęconego europejskiemu ekosystemowi technologii edukacyjnych. Jej nadrzędnym celem było **wspieranie rozwoju EdTech w Europie** i „uczynienie z EdTech kolejnej europejskiej historii sukcesu”, a także odpowiedź na wyzwania wynikające z rozproszenia rynku i braku spójnej infrastruktury cyfrowej w edukacji.

Wydarzenie zgromadziło:

- startupy i firmy EdTech,
- przedstawicieli instytucji publicznych i UE,
- uczelnie, szkoły i organizacje społeczne,
- inwestorów i partnerów ekosystemu edukacji cyfrowej.

2. Przebieg konferencji

Konferencja EIT EdTech 2025 w Brukseli była miejscem, gdzie w jednym czasie spotkali się przedstawiciele edukacji, technologii i innowacji z całej Europy — od startupów i uczelni, przez organizacje pozarządowe, po instytucje publiczne i decydentów z Komisji Europejskiej. Już od pierwszych wystąpień dało się wyczuć, że wydarzenie nie jest tylko prezentacją trendów, lecz próbą wspólnego zrozumienia, dokąd zmierza europejska edukacja i czego naprawdę potrzebuje, by nadążyć za tempem zmian technologicznych.

W przemówieniach otwierających podkreślano przede wszystkim kilka kluczowych celów konferencji. Mówiono o tym, że Europa ma ogromny potencjał innowacji w EdTech, ale działa w rozproszonym krajobrazie — wiele pomysłów powstaje lokalnie, często niezależnie od siebie, bez infrastruktury, która pozwoliłaby im rosnąć i łączyć się ze sobą. Wskazywano na przykłady sukcesów finansowanych z EIT czy Horizon Europe, jednak równocześnie zaznaczano, że aby zbudować prawdziwy europejski ekosystem EdTech, trzeba wzmocnić inwestycje, współpracę i przede wszystkim interoperacyjność.

Ważnym tematem było także przetwarzanie dystansu między EdTech a edukacją formalną. Prelegenci wielokrotnie zwracali uwagę, że szkoły i uczelnie często przyjmują technologię z ostrożnością — nie dlatego, że nie chcą zmian, lecz dlatego, że brakuje im wsparcia, stabilnych narzędzi, wspólnych standardów i dialogu między twórcami technologii a praktykami edukacji. Pojawiało się też wiele odniesień do Europejskiego Roku Umiejętności i planów rozwoju kompetencji przyszłości, szczególnie tych związanych z AI.

Sporo miejsca poświęcono zagadnieniu „missing infrastructure”, czyli brakującej infrastruktury, która spowalnia rozwój EdTech w Europie. Chodzi nie tylko o łączność internetową, ale o całą układankę: brak interoperacyjnych platform, rozdrobnione systemy szkolne, problemy z danymi, brak wspólnych standardów, a także duże różnice między krajami i regionami. To wszystko sprawia, że nawet świetne rozwiązania trudno wdrażać na szeroką skalę.

Po tych częściach plenarnych konferencja przechodziła do bardziej tematycznych bloków. Omawiano m.in. sztuczną inteligencję w edukacji, kwestie etyki i ochrony danych, rozwój kompetencji nauczycieli, inkluzję i dostępność, a także współpracę między sektorem publicznym i prywatnym. Wielu mówców zwracało uwagę na to, że AI jest ogromną szansą, ale jednocześnie budzi wiele pytań: jak zachować prywatność uczniów, jak nauczyciele mają nadążyć za zmianami, jakie działania są naprawdę potrzebne, by szkoły mogły efektywnie korzystać z nowych narzędzi.

Dużo mówiono o nauczycielach — że bez nich żadna transformacja cyfrowa nie ma sensu. To oni wiedzą, co działa w klasie, jakie są realne potrzeby i jakie narzędzia pomagają, a które tylko dokładają pracy. Podkreślano, że technologie trzeba projektować razem z nauczycielami i osobami na co dzień pracującymi z dziećmi. Ten wątek pojawiał się w panelach poświęconych szkoleniom, w warsztatach, a nawet w rozmowach kularowych.

Ważną częścią wydarzenia były również studia przypadków europejskich startupów, które przeszły drogę od lokalnych projektów do dużych wdrożeń. Podkreślano, że ich sukcesy były możliwe głównie tam, gdzie istniały dobre mechanizmy współpracy z instytucjami publicznymi — gdy szkolnictwo było otwarte na testowanie, a administracja na budowanie przejrzystych zasad.

Delegacja Stowarzyszenia „Słowem w twarz” wzięła aktywny udział w jednym z najważniejszych elementów wydarzenia — **Co-Creation Lab w ramach bloku EdTech Innovation**. Był to warsztat, podczas którego uczestnicy z różnych krajów wspólnie analizowali aktualny stan EdTech w Europie oraz tworzyli propozycje działań i rozwiązań na przyszłość.

Elementy pracy warsztatowej

Podczas sesji stworzyliśmy **tablicę roboczą (canvas)**, która obejmowała cztery główne obszary:

1. Jak wygląda obecna sytuacja w EdTech

- wskazywano na brak spójnych standardów technologicznych,
- niedostateczne wsparcie nauczycieli,
- fragmentację rynku i trudności we wdrażaniu nowych rozwiązań w szkołach,
- różnice infrastrukturalne pomiędzy krajami i regionami.

2. Jak chcielibyśmy, żeby wyglądała przyszłość

- interoperacyjne systemy edukacyjne, które „rozmawiają ze sobą”,
- realne wsparcie nauczycieli w pracy z technologiami,
- proste, intuicyjne narzędzia tworzone we współpracy z użytkownikami,
- inwestycje w rozwiązania rozwijające kompetencje przyszłości, w tym narzędzia oparte na AI.

3. Przykłady europejskich sukcesów

- dobre praktyki z krajów, które skutecznie połączyły EdTech z polityką edukacyjną,
- startupy, które dzięki współpracy z instytucjami publicznymi mogły skalować swoje produkty,
- projekty, które mocno angażują nauczycieli i uczniów.

4. Ograniczenia i propozycje rozwiązań

- bariery finansowe i techniczne w szkołach,
- brak czasu i zasobów na szkolenia nauczycieli,
- propozycje: wspólne standardy jakości, platformy wymiany wiedzy, programy pilotażowe i długofalowe wsparcie dla kadry pedagogicznej.

Współpraca międzynarodowa

W trakcie warsztatu pracowaliśmy z uczestnikami z różnych krajów — przedstawicielami uczelni, NGO, firm EdTech i instytucji publicznych. Dzięki temu mogliśmy poznać różne perspektywy i zobaczyć, jak poszczególne kraje radzą sobie z podobnymi wyzwaniami.

Szczególnie cenne było usłyszenie:

- jak nauczyciele i edukatorzy z innych krajów doświadczają transformacji cyfrowej,
- gdzie widzą największe trudności,
- jakich narzędzi faktycznie potrzebują,
- które rozwiązania u nich działają — a które zawodzą.

Zebrane doświadczenia i obserwacje pokazały, że choć konteksty narodowe są różne, to problemy — takie jak brak czasu, wsparcia i prostych narzędzi — są wspólne.

4. Prezentacja i promocja TailyApp.io

Zgodnie z założeniami projektu PROO, jednym z kluczowych celów udziału była **nieformalna prezentacja aplikacji TailyApp.io** – innowacyjnego narzędzia EdTech opartego na AI, służącego do generowania interaktywnych opowieści z narracją i efektami dźwiękowymi.

W ramach konferencji zrealizowano następujące działania:

1. Przygotowanie mini-demo aplikacji

- pokaz interaktywnych historii tworzonych przez AI,
- prezentacja potencjalnych zastosowań: edukacja językowa, rozwój kompetencji miękkich, scenariusze wychowawcze, storytelling w edukacji nieformalnej.

2. Promocja w rozmowach networkingowych

- przedstawienie TailyApp.io jako przykładu **polskiego rozwiązania EdTech** łączącego sztuczną inteligencję, narrację i rozwój kompetencji cyfrowych młodzieży,
- podkreślenie doświadczeń stowarzyszenia w pracy z młodzieżą 16–29 lat oraz wcześniejszych projektów cyfrowych (mrm.edu.pl).

3. Zbieranie feedbacku

- opinie uczestników z różnych krajów na temat:
 - możliwości wykorzystania narracyjnych rozwiązań AI w edukacji formalnej (szkoły, uczelnie),

- potencjału TailyApp.io jako narzędzia wspierającego motywację i zaangażowanie uczniów,
- barier wdrożeniowych (polityka danych).

5. Networking i nawiązane kontakty

W duchu celu konferencji – budowania „platformy do nawiązywania kontaktów i współpracy” – delegacja skupiła się na spotkaniach z przedstawicielami:

- organizacji edukacyjnych i NGO z innych państw UE,
- uczelni i szkół rozwijających innowacje dydaktyczne,
- startupów EdTech zainteresowanych storytellingiem i AI,
- inicjatyw wspierających nauczycieli w transformacji cyfrowej.

Efekty:

1. Potencjalne partnerstwa projektowe

- wstępne rozmowy o wspólnych pilotażach TailyApp.io jako narzędzia wspierającego innowacyjne metody nauczania.

2. Wymiana dobrych praktyk

- porównanie podejść do edukacji cyfrowej młodzieży w Polsce i innych krajach,
- zebranie przykładów rozwiązań wspierających nauczycieli w wykorzystaniu AI w klasie.

3. Lista kontaktów i dalsza korespondencja

- zebrano kontakty do przedstawicieli instytucji z kilku państw UE (m.in, takich jak EU STEM Coalition, Lifelong Learning Platform czy krajowe agencje edukacyjne).

6. Najważniejsze wnioski merytoryczne

Na podstawie udziału w sesjach, rozmów i analizy materiałów konferencyjnych można sformułować następujące wnioski:

6.1. EdTech w Europie – potencjał i fragmentacja

- Europa dysponuje **bardzo dużym potencjałem innowacyjnym** w EdTech (wiele świetnych, ale rozproszonych inicjatyw).
- Głównym problemem nie jest brak pomysłów, tylko **brak infrastruktury systemowej**: interoperacyjności, stabilnego finansowania, wspólnych standardów i spójnej polityki wdrażania EdTech w edukacji.

6.2. AI w edukacji – między entuzjazmem a ostrożnością

- AI jest postrzegana jako kluczowy czynnik personalizacji nauki, ale równocześnie pojawia się **silna potrzeba regulacji, przejrzystości i edukacji nauczycieli**.
- Wymagane jest rozwijanie **kompetencji krytycznego myślenia wobec narzędzi AI** zarówno u uczniów, jak i kadry dydaktycznej.

6.3. Nauczyciel w centrum transformacji

- Nośnikiem zmiany nie są same technologie, ale **nauczyciele** – bez ich wsparcia i poczucia bezpieczeństwa (szkolenia, wsparcie metodyczne, jasne zasady prawne) wdrażanie EdTech będzie powierzchowne.

6.4. Infrastruktura jako warunek równości

- Temat „missing infrastructure” dotyczy nie tylko kabli i sprzętu, ale także **architektury danych, interoperacyjności systemów oraz długofalowego finansowania**.
- W kontekście Polski oznacza to konieczność myślenia o EdTech nie jako o pojedynczych projektach, ale o **ekosystemie** – łączącym szkoły, NGO, startupy i administrację.

6.5. Znaczenie dowodów skuteczności

- Decydenci coraz częściej oczekują **twardych dowodów efektywności** (badania, ewaluacje, pilotaże), a nie jedynie obietnic marketingowych.
- Dla organizacji takich jak „Słowem w twarz” oznacza to potrzebę **systematycznego dokumentowania efektów** projektów EdTech (np. TailyApp.io) – w tym wpływu na motywację, zaangażowanie i rozwój kompetencji młodzieży.

7. Rekomendacje

7.1. Rekomendacje dla polityki i instytucji w Polsce

1. **Budowanie infrastruktury EdTech jako polityki długofalowej**, nie serii krótkich projektów.
2. **Włączenie NGO i młodzieżowych organizacji** (jak „Słowem w twarz”) w systemowe programy pilotażowe rozwiązań EdTech.
3. Wzmocnienie programów **szkoleń dla nauczycieli** z praktycznego wykorzystania AI i narzędzi cyfrowych.
4. Tworzenie **standardów interoperacyjności** między szkolnymi e-dziennikami, platformami edukacyjnymi i narzędziami zewnętrznymi.
5. Włączanie nauczycieli w proces projektowania i wdrażania EdTech. Powinno to obejmować konsultacje, pilotaże, badania potrzeb oraz współtworzenie rozwiązań (co-creation).

7.2. Rekomendacje dla Stowarzyszenia „Słowem w twarz”

1. Kontynuować rozwój **TailyApp.io** jako produktu EdTech z wyraźnym komponentem badań efektywności (pilotaże, ankiety, studia przypadków).
2. Rozwijać współpracę międzynarodową z partnerami poznanymi podczas konferencji – w szczególności wokół projektów wspierających nauczycieli i włączających młodzież w tworzenie treści.
3. Wykorzystać udział w konferencji do **pozycjonowania stowarzyszenia** jako eksperta w obszarze storytellingu, AI i edukacji młodzieży.

4. W projektach EdTech (w tym TailyApp.io) należy **kontynuować współpracę z nauczycielami i edukatorami**, traktując ich jako partnerów, a nie tylko odbiorców.

Dofinansowano z Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich na lata 2018–2030 (PROO)